RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

9. september 2004 *

I sag T-14/04

Alto de Casablanca, SA, Casablanca (Chile), ved A. Pluckrose,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved O. Montalto, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design):

Bodegas Julián Chivite, SL, Cintruénigo (Spanien),

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. november 2003 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 18/2003-2) vedrørende ansøgning om registrering af ordmærket VERAMONTE som EF-varemærke,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og sagen for Retten

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 14. januar 2004 har sagsøgeren anlagt sag til prøvelse af afgørelse truffet den 4. november 2003 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 18/2003-2).

2 I stævningen er angivet, at sagsøgeren er repræsenteret ved patentagent A. Pluckrose, Chartered Institute of Patent Agents (Det Forenede Kongerige). A. Pluckrose giver sig ud for at være »registered trade mark attorney«, »European Patent Attorney« og »European Trade Mark Attorney«. Stævningen er underskrevet af A. Pluckrose.

3 Som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, som fastsat ved artikel 64 i Rettens procesreglement, anmodede Retten den 13. maj 2004 Harmoniseringskontoret om at fremsætte bemærkninger begrænset til spørgsmålet om, hvorvidt stævningen kan antages til realitetsbehandling i betragtning af, at A. Pluckrose ikke er advokat. Harmoniseringskontoret efterkom denne anmodning den 7. juni 2004.

Retlige bemærkninger

4 I henhold til artikel 111 i Rettens procesreglement kan Retten uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse, når det er åbenbart, at sagen må afvises, eller at sagen er åbenbart ugrundet.

5 I nærværende sag finder Retten, at sagen er tilstrækkeligt belyst ved parternes skriftlige indlæg, og har i medfør af denne artikel besluttet at træffe afgørelse uden at fortsætte sagens behandling.

6 I henhold til artikel 19 i Domstolens statut, som i medfør af statuttens artikel 53 finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, skal ikke-privilegerede parter for Fællesskabets retsinstanser være repræsenteret ved en advokat. Ifølge artikel 19, stk. 4, i Domstolens statut kan »[k]un en advokat, der har beskikkelse i en

medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde [EØS], [...] repræsentere eller bistå en part for Domstolen«. For at sikre overholdelsen af statuttens artikel 19 bestemmes det i procesreglementets artikel 44, stk. 3, at »advokat[en], som bistår eller repræsenterer en part, [...] til Justitskontoret [skal] indlevere dokumentation for, at han har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i EØS-aftalen«.

7 Sagsøgeren har vedgået, at A. Pluckrose hverken er solicitor eller barrister. Sagsøgeren har imidlertid fremhævet, at A. Pluchrose kan repræsentere klienter ved retsinstanserne i Det Forenede Kongerige i sager om immaterialrettigheder. Heraf har sagsøgeren udledt, at A. Pluckrose kan repræsentere selskabet i denne sag.

8 Harmoniseringskontoret har gjort gældende, at nærværende sag rejser et principielt spørgsmål vedrørende parternes repræsentation for Fællesskabets retsinstanser. Det er af den opfattelse, at A. Pluckrose ikke kan repræsentere sagsøgeren for Retten. Selv om han kan repræsentere klienter for visse retsinstanser i Det Forenede Kongerige, er han ikke en advokat i den i artikel 19 i Domstolens statut anvendte forstand.

9 Retten finder, at det udtrykkeligt fremgår af artikel 19 i Domstolens statut, at kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i EØS-aftalen, kan repræsentere eller bistå andre parter end de stater og institutioner, som er angivet i artikel 19, stk. 1 og 2 (Rettens kendelse af 24.2.2000, sag T-37/98, FTA m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 373, præmis 20). Denne betingelse er en væsentlig formforskrift, hvis manglende overholdelse medfører afvisning af sagen.

10 Betingelsen er begrundet i, at advokaten kan siges at indgå i retsplejen, og at det er hans opgave i fuld uafhængighed og i retsplejens overordnede interesse at yde den juridiske bistand, som klienten har behov for. Modstykket til denne beskyttelse er reglerne om god advokatskik, der pålægges og varetages i almenhedens interesse af de myndigheder, der er tillagt kompetence med dette formål for øje. Denne opfattelse genspejler de juridiske traditioner, der er fælles for medlemsstaterne, og genfindes også i Fællesskabets retsorden (jf. analogt Domstolens dom af 18.5.1982 sag 155/79, AM & S mod Kommissionen, Sml. s. 1575, præmis 24).

11 Det må konstateres, at patent- og varemærkeagenter ikke nødvendigvis er advokater. Selv om A. Pluckrose kan repræsentere parter i visse sager for retsinstanser i Det Forenede Kongerige, er han ikke advokat. Da det udtrykkeligt fremgår af artikel 19 i Domstolens statut, at ikke-privilegerede parter for Fællesskabets retsinstanser skal være repræsenteret ved en advokat (jf. præmis 6 ovenfor), må det fastslås, at A. Pluckrose ikke er berettiget til at repræsentere sagsøgeren ved Retten.

12 En undtagelse til denne betingelse vil være udtrykkeligt fastsat i statutten. Ifølge artikel 19, stk. 7, i Domstolens statut nyder lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, for Domstolen således samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater. A. Pluckrose har ikke godtgjort, at han er omfattet af en sådan undtagelse.

13 Det følger af det ovenfor anførte, at det er åbenbart, at sagen skal afvises.

Sagens omkostninger

14 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Harmoniseringskontoret ikke har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, bærer hver part sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 9. september 2004.

H. Jung — P. Lindh

Justitssekretær — Afdelingsformand